

GLOBALLEŞME

"Teşekkür Ederim İstemem"

SÖYLEŞİ: Dr. Ergin YILDIZOĞLU

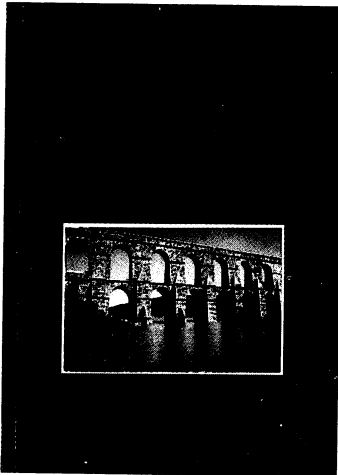
TMMOB
TÜRK MÜHENDİS VE MİMAR ODALARI BİRLİĞİGLOBALLEŞME
"TEŞEKKÜR EDERİM İSTEMEM"

Türk Mühendis ve Mimar Odaları Birliği (TMMOB) tarafından "Globalleşme Teşekkür ederim, istemem" başlığı altında yayınlanan Dr. Ergin YILDIZOĞLU ile yapılan söyleşi, son günlerde kavram olarak iyice yaygınlaşan ve hakkında çok söylenen "Globalleşme ve Yeni Dünya Düzeni" konularına ışık tutan, sorunu tüm yönleriyle ek olan bir kaynak görünümünde. Kitap, Globalleşmeyi ve yeni dünya düzenini ayrı ayrı bölümlerde ele alarak inceliyor. Globalleşme (Küreselleşme) nin iki bileşeni olarak sermaye birikim süreci ve Teknolojik gelişme süreci belirlenmiş. Sermaye birikim sürecinin uzun yıllardır devam eden bir süreç olmasına karşın, yeni dönemdeki konumunun ve sorunlarının değiştiğine değinen Ergin YILDIZOĞLU, 80 sonu 90 başı yıllarda uluslararası sermayenin (daha önceleri de olduğu gibi) yön değiştirerek çevre ülkelere yöneldiğini belirlemekte, ancak, eskisi kadar bile üretken alanlara yönelmeyen bu sermayenin spekülasyon hareketlerinde uzmanlaştığını tespit etmektedir. Bu döneme uygun etkili unsurlar ise bir grup yönetici ve (kısa vadeli alanlarda spekülasyon hareket eden fonlar) olmaktadır.

Teknolojik Gelişim konusunda ise önce kısaca bilgisayarlardaki artışa, network teknolojilerine değinen Yıldızoğlu, bu teknolojik gelişimin spekülasyon hale gelen sermayenin günlük hareketleri için çok rahat bir ortam yarattığını vurgulamaktadır. Bilgi teknolojisindeki bu muazzam gelişme, tarif edilemeyen, isimlendirilemeyen, kara paranın, pornografinin, ırkçılığın aklandığı, denetlenemeyen bir dünya yaratmaktadır. (Syberspace) Bİ teknolojiyi elinde bulunduran küçük bir azınlığın muazzam rantlar elde etmesi olayı da bir "Syberspace Ekonomi" yaratıyor. Kontrol artık bu teknolojileri yaratan merkez ülkelerin elindedir.

Yeni Dünya Düzeni: Berlin Duvarı'nın yıkılması, "Sosyalist Sistem" adı altındaki sistemin çözülmesi ile başlayan süreç, Körfez Savaşında SSCB'nin battı ittifakına destek vermesi ile iki kutuplu dünyanın (doğu-batı) dağılması sonucuna ulaşıyor. Soğuk savaş batı lehine kazanılmıştır. Yeni dünya düzeninin ekonomik boyutlarına da değinen Yıldızoğlu ideolojik boyut konusunda şunları söylüyor: ".... 1980'lerde krizin çözülmesi için tek çözümün serbest piyasa ekonomisi olduğunu savunan bir görüş ve buna paralel olarak da politik düzlemde yeni sağcı bir görüş yaygınlaştı. Serbest piyasa merkezli, liberal, bireyci bir ideoloji, yeni dünya düzeninin önemli bir parçası olarak karşımıza çıktı. Dünya çapında gelir düşüşü ve işsizliğin artması devam ederken, toplumcu söylemin de zayıflaması yüzünden irrasyonel düşünce gelişti. (Fal, yeni dinler, yeni peygamberler..) Kapitalist ekonominin yarattığı tahribata karşı bir tepki olarak yoksul sınıfların islama ilgi göstermeye başladığını görüyoruz"

Olayların bu türlü gelişmesinin (özellikle ideolojik boyutta) önemli etkenlerinden birisinin de "Sosyalist sistem" diye adlandırılan sistemdeki kriz ve çözülme olduğunu ileri süren Yıldızoğlu bu noktada sosyalistlerin hatalarına da değiniyor. Zaten sosyalist olmayan bir dizi ülkenin yarattığı "Sistem" e sosyalist diyerek bu sistemde çıkan sorunları sosyalizmin sorunları ve sonu diye adlandıran "Sosyalist Görüş"ün olayların gelişmesi karşısındaki çaresizliğine, şaşkınlığına dikkat çekiyor. Son bölümde Sosyal demokratların işçi sınıfını, (üretimden gelen gücü gözardı ederek) yalnızca "vatandaş" gören ve demokratik talepleri doğrultusunda olanlar dışında eylemine destek vermeyen anlayışlarının onları siyasal alanda yalnızlığa ittiğine değinen yazar, korunaklı durumda olan, devlet destekli büyük sermayenin (Türkiye'de) globalleşmeyi savunduğunu, ancak işçi ve emekçi kesimlerin bu gelişme karşısında korunaksız ve yalnız olduğunu da dile getirmiş. 18 sayfalık söyleşi kitabı, kısa olmasına karşın, sorunu değişik yönleri ile ele alan bir yapıt olarak tartışılacak gibi gözüküyor. (Fiyatı 50.000.-TL)

ÇAĞLAR BOYUNCA ANADOLU'DA SU MÜHENDİSLİĞİ

İnşaat Mühendisleri Odası'nın 40. kuruluş yıldönümü nedeniyle çıkarılan kitap (İMO İstanbul Şubesi tarafından) Prof. Dr. Ünal ÖZİŞ tarafından hazırlanmıştır. Kitap, Önsözde belirttiği gibi DSİ Genel Müdürlüğü'nün 40. Kuruluş yılında yine Prof. Dr. Ünal ÖZİŞ tarafından hazırlanan kitabın özeti niteliğindedir. "Tarihi su yapıları bakımından dünyanın en zengin açık hava müzelerinden biri olan Türkiye'de çeşitli dönemlerden kalan ve bazıları yüzlerce, hatta birkaç bin yıl sonra da halen işlevlerini sürdüren bu yapıları topluca tanıtmak" amacındadır.

Kitapta sırasıyla şu konular yer almaktadır.

- Hitit döneminde Orta Anadolu tarihi su yapıları
- Urartu döneminde Doğu Anadolu tarihi su yapıları
- Helenistik, Roma, Bizans dönemlerinde Trakya ve Batı Anadolu
- Selçuklu dönemi Orta ve Doğu Anadolu tarihi su yapıları
- Osmanlı dönemi Anadolu ve Trakya tarihi su yapıları
- Sonuç

Bir yönü ile arkeolojik bir araştırmanın da konusu olan "Su yapıları" ve "Su Mühendisliği" konusunda hazırlanan bu kitabın yazarın önsözde de belirttiği gibi "Anadolu'da bulunan tarihi su yapılarına yurt içinden ve yurt dışından ilginin daha da artmasına" katkıda bulunacağı düşüncesindedir. 64 sayfa olan kitabın fiyatı 100.000.-TL'dir.

ESREF ÖZAND'I UĞURLARKEN

Sayın Özand;

Seni bilen ve tanıyan herkes-hepimiz seviyorduk. Şimdi pek azımız burada, seninle senin yanındayız. Senin için bir şeyler söylemek ise bana düştü. Zor, ama kaçınılmaz, yapacağım bu acı görevi. Katılaştan duygularım, taş basarak yüreğime. Ne var ki;

Sen, Sayın Özand; Sen, bana göre sözcüklerle anlatılamaz, belki ve ancak duyumsanabilirsin. Tam anlamıyla kendine özge bir insan, kendine özge bir değerdin.

Senin değerini bizim teraziler tartamazdı. Sen bir başkaydın Sayın Özand.

Her zaman şık, her zaman ve her hareketinde zarıftın. Biraz da kırılğan ve utangaç, kinsiz, nefretsiz, başıslayan, güzel bakan, hoşgören, içi-dışı bir -saydam- çocuk kalbi kadar lekesiz, yunmuş-yıkanmış tertemiz yüreğinle, iyilikseverliğinle örnek bir insandın Sayın Özand. Sen dostluklara, sevgilere, barışa açık iyiliklerinle, yardımlarınla, sevecenliğinle mutluluklar yarattın. Çevreni ısıttın, ışık oldun varlığınla, aydınlık saçtın ve ne güzel gülerdin, içini yansıttırđın gülüşlerinde. Bir rüzgar gibi, esen yeller gibi girerdin kapılardan. Sıkıttın elde dostluk sesi şaklardı. Bulunduğun yerde ne gam kalırdı na kasvet. Olumlu, ılık, serin rüzgarlar estirirdin. Sana yaşamında hiç iltifat edilemez, duygular aktarılamazdı. Çocuk gibi utanır, "yok a canım" der geçiririrdin. Şimdi içimizde kalmış olanların dışı vurumu oluyor söyleyebildiklerimiz, Sayın Özand, başışla beni.

Sen bir güzel örnektin, güzel insan örneği, genç ve dinç kaldın, arkandan yetişemedik yürürken ve seninle merdiven çıkamazdık. Bugün de arkana bakmadan bırakıp gidiverdin. Tezcanlı, aceleciydin, öyle noktalandın yaşamını da...

Hizmetlerin boy boy... eserlerin büyük büyük... Yokluklarla ve tek başına Başkent Ankara'yı susuz bırakmadın. Konya sulamasında başlattığın ve 68 yıla sığdırabildiğin meslekteki hizmetlerinle yetinmedin. İnşaat Mühendislerinin başında da yıllar tükettin. Dergimizin her sayısına, Başkanlık süresince hiç noksansız doğruları yazdın.

Yararlıları savundun, çekinmedin. Kişisel çıkar hesabı yapmadın. Senin dünyanda yoktu, yazmazdı kita-

binda böyle şeyler.

Vakıflar kurdun, yönettin. Öğrencilerin öğrenimine karşılıksız katkılar koydun. Öksüzler büyüttün, yuvalarını sağladın.

Meslektaşlarına bir mekanda beraber olmayı ve kopmazlığı yaşatan onurlu davranışınla büyüklüğünü bir kez daha sergiledin sana olan minnetlerimizi katladın. Bir örnek güzelliği de böyle oluşturdun.

İyilikler bıraktın ardında Sayın Özand, sayılmaz, anlatılmaz ama bir eserin daha var. Bir eserin, bir Pınar'ın var ki burada dile getirilmelidir, dil döndüğünce.

Hizmeti ve ünü evrensellik boyutlarıyla Amerika'dan Arap ülkelerine ulaşan Ođul Özand'ın senin adını sürdürceğine, senin insanlık değerlerine, senin eşrefliğinde seni yaşatacağına inanmak istiyoruz.

Sana hepimiz borçluyuz Sayın Özand. Sana layık, senin yolunda olursak hakkını ödemiş olacağız ancak.

Ulusuna, Ülkesine, mesleğine, meslektaşına görevin olanın çok üstünde hizmetlerini yapmış bir faninin huzuru ile yat; bizlerin saygısı, sevgisi, minnet duyguları ve Tanrının rahmeti de seninle olsun.

Rüştü ÖZAL
İnş.Yük.Müh.

*Bir yaşam boyunca
İnsan, özgürlük, barış ve demokrasi için çarpan bir kalp daha durdu*

ASLAN ALP'İ KAYBETTİK ...

İnsanca bir yaşam için savunulması gereken bütün değerlere bir yaşam boyu kararlılıkla sahip çıkan, halkı ile omuz omuza, sorunlarıyla iç içe, kararlı olduğu kadar hoşgörülü ve erdemli bir yaşam çizgisi 1 Mayıs 1995 günü kesildi.

1985 yılının ortalarında dergimizde yayın görevlisi olarak çalışan ASLAN ALP daha sonra Dergimizin Yazı İşleri Müdürlüğü Görevini Üstlendi. 40 yıldır sürekli ve onurlu bir şekilde yayın yaşantısına devam eden dergimizde büyük bir şevk, özveri ve heyecanla bu sürekliliğin devamı ve dergimizin başarısı için çabaladı.

Bu görevi boyunca en zor koşullarda dahi en güzeli yaratma coşku ve heyecanından hiçbir zaman uzaklaşmadı.

1991 yılına kadar başarı ile sürdürdüğü bu görevden sonra Aslan ALP, önce Altındağ daha sonra da İzmit Belediyelerinde Başkan Yardımcısı olarak halkın sorunlarının çözümüne aynı inanç ve kararlılıkla katkıda bulunmaya çalışıyordu.

İnşaat Mühendisleri Odası olarak yaşamını bu ilkelerle, erdemli ve onurlu çizgide sürdüren eski Yazı İşleri Müdürümüzün kaybindan duyduğumuz büyük üzüntü ile anısı önünde saygıyla eğiliyoruz.

ÖLÜMÜNÜN 15'inci YILINDA HARUN KARADENİZ

Aslan ALP

"Biz mühendisler için tek yol, kim için ve ne için çalıştığını bilerek emekçi halkın yararına üretim yapma olanaklarını aramaktır..." (1968)

"Toplumsal bir ferdî olarak üzerimize düşen görevleri iyi bilmemiz gerekir. Bugün artık Türkiye bir dönüm noktasına gelmektedir. Ya bugüne kadar olduğu gibi biz ülke sorunlarını hiç düşünmeyeceğiz ve bizimle ilgili konuları bu düzenden aşırı kar sağlayan kişiler karara bağlayacak ya da ne oluyor, ne olmalıyız? diye düşünüp ülke sorunlarına çözüm yolu bulacağız..." (1968)

"Mesleki bilgimizi kullanarak lüks binalar inşa edeceğiz fakat bu binalarda kimlerin yatıp kalktığını sormayacağız... Mühendis olarak silahlar yapacağız, fakat bu silahlar düşük ücretlerine zam isteyen işçi kardeşlerimize çevirdiği zaman ses çıkarmayacağız, olmaz böyle şey..." (1968) H.KARADENİZ

Unutmamak için anmak gerekir... Anmak, yaşatmak demektir.

Harun KARADENİZ'i yitireli 15 yıl oldu. Onun adını ve çok kısa bir yaşam dilimine sığdırdığı onurlu mücadelesini şu an kaç kişi anımsar bunu bilmiyoruz, ama Harun'u anmak, düşünce ve eylemini genç nesillere tanıtmak her inşaat mühendisinin, özellikle de 68 kuşağı mühendisleri için yerine getirilmesi kaçınılmaz bir ödevdir. Çünkü, O, yurtsever-aydın kimliği ile mesleki kimliğini kendi kişiliğinde yetkinlikle bütünleştirmiş, az sayıdaki gurur duyacağımız inşaat mühendislerinden biriydi.

15 Ağustos 1975 yılında kolunda başlayan kanser hastalığından kurtulamayarak 33 yaşında öldüğünde arkasında bugün bile geçerliliğini koruyan düşünceler, sürekli eylem içinde geçen örnek bir yaşam ve 10'a yakın kitap-broşür bırakmıştır.

Harun KARADENİZ, 6 Eylül 1942'de Giresun'un Alucra Bucakının Armutlu köyünde doğdu. 1962 yılında İTÜ İnşaat Fakültesine girdi. Üniversite öğrenimine başlaması ile birlikte ülke sorunlarıyla tanışan, gençliğin ve toplumun sorunlarıyla daha yakından ilgilienmeye başlayan Harun, kısa Sürede kendini gençlik eylemlerinin arasında buldu ve onun önde gelen liderlerinden biri oldu. Bu yıllardaki olayları ve gençlik eylemlerinin neden ve niçini ülke sorunlarının bütünselliği çerçevesinde "Ölül Yıllar ve Gençlik" kitabında büyük bir yetkinlikle anlatır.

1967 yılında İTÜ Öğrenci Birliği Başkanı seçilen Harun Karadeniz, gençliğin akademik ve özgül sorunlarının ülkenin temel sorunlarından soyulanamayacağını kavrayan ilk gençlik liderlerinden biridir. O, gençliğin politik yaşamda daha da etkinleşerek anak sorunlarının üstesinden gelebileceğini ısrarla savunur.

Sanayileşme alanında dönemin belirleyici modeli olan plan dışı yapılaşmaya ve montaj sanayine karşı çıkar. Bu alanda yapıtı araştırma, eleştiri ve sapmaları kamuoyuna mal edilebilmesi için yığınca eylemlere ve kampanyalara öncülük eder. Aynı yıllarda Ortak Pazarı karşı ilk eylemlerin öncüsü olur "Ortak bir pazar" belgisi ile bu olgunun gerçeklerini

ortaya koyar...

Özel Yüksek Okullara karşı, başta bütün olmak üzere kırsal alanda sürdürülen sömürüye karşı NATO'ya karşı eylemlerin öncülüğünde yine Harun KARADENİZ vardır. Özellikle 1961 Anayasasına karşı eğitim ve öğretimde fırsat eşitliğini ortadan kaldıran "Özel Yüksek Okulların" devletleştirilmesi için yürüttüğü kampanya Harun KARADENİZ'in ülke sorunlarına karşı duyarlılığının en berrak göstergesidir.

Harun, yurtsever, galipkan, özveri, yürekli, halktan yana aydın bir inşaat mühendisiydi. Bütün bu özellikler, günümüzde olduğu gibi o dönemin siyasal iktidarının da benimsemediği özelliklerdi. Bu yüzden sayısız kavguşturmaya uğratılmış, tutukluluk dönemlerinde karşılaştığı baskı ve işkenceler genç yaşta sağlığını bozulmasına yol açmış ve kolunda başlayan tümör yaygınlaşarak dört kez ameliyatına neden olmuştur. Heyet raporlarına karşın yurt dışında tedavisi dönemin Siyasal iktidarınca sürekli engellenmiş, kamuoyunun baskısıyla yurt dışına tedavi için gönderildiğinde ise geç kalındığı anlaşılmıştır. "Zamanında gelseydi kurtarılabildi" diyen yabancı doktorlar son bir ameliyatla Harun'un sağ kolunu kesmişler ve bundan üç hafta sonra yaşamını yitirmiştir.

Harun KARADENİZ, kısa yaşamı boyunca gerek kendi adına, gerekse İnşaat Mühendisliği ve sorunları konularında meslektaşlarıyla birlikte eserler yayınlamış; ürünler vermiştir. Bunların arasında: "Özel Yüksek Okullar ve Ardındaki Oyun", "Ölül Yıllar ve Gençlik", "Türkler Yalan Söylüyor", "Yaşamdan Acılı Dilemler", "Eğitim Üretim İçindir", "Kapitalist Kapitalistler", "Yerimiz Bilelim", "Yabancı Sermaye-Ortak Pazar-Montaj Sanayii", "Petrol Sorunu", "Yapı Malzemeleri Üretiminde Ulusal Kaynaklara Dönüş" bulunmaktadır.

Ödemiş Üyesi Harun KARADENİZ, kısa yaşamı süresince ülke ve meslek sorunlarına olan canlı ilgisi, üretkenliği öndediği ve bugün hala tazeliliğini koruyan görüşleriyle örnek sayılabilecek bir kişidir.

ÖLÜMÜNÜN 15. YILINDA
KENDİSİNİ SAYGIYLA ANIYORUZ...

O'NU ÖZLÜYORUZ...

Kimi insanlar vardır, dönemlerinde bulundukları yerlere damgalarını vuran, yıllar boyu silinmeyecek izler bırakan, hatırladığınızda içinizi serinleten, rahatlatan... Gerçekten anılan, özlenen insanlar işte bu insanlardır. Böyle insanları anarken aslında onlar adına değil, kendi adınıza, inandığınız değerler adına üzülsünüz. Bir kayıptır onların ölümü sizin adınıza, bulunduğunuz saflar adına... Öyle bir olay olur ki, "keşke şimdi olsaydı" dersiniz, "gerekeni yapardı, söylerdi" dersiniz. Yeri geldiğinde söylenemeyen her söz, alınması gerektiğinde alınmayan her tavırda, insanca, onurlu, çikarsız, hesapsız kitapsız davranışı her özlediğinizde aklınıza düşerler, içiniz sizler, ama yine de huzur duyarsınız. "Daha güzel bir dünya neden olmasın?" dersiniz "Onur, insan güzelliği, duyarlılık bitmez" dersiniz.

Teoman ÖZTÜRK'ü bu duygu ve düşünceler içinde hatırlıyoruz. 70'li yılları yaşayanlar bilirler. Acımasızlığı, katılığı, hoyratlığı körükleyen yıllardı onlar. İncelmiş duyarlılıklar lükstü. Birçok insan için bir varolma, hayatta kalma mücadelesi herşeyin üstündeydi. Ayrıntıda güzellikleri, yer yer daha güzel bir dünya için yola çıkanlar bile unutabiliyordu. "Sevgileri yarınlara bırakınız, çekingen, tutuk, saygılı" dizelerinde şairin dediği gibi birçoğumuz sevgileri yarınlara bırakmıştık. Teoman ÖZTÜRK sevgileri hiç yarınlara bırakmadı. Belki de bunun için yüreklerde bu denli yer etti. Farklı tarzı, kendine özgü davranış ve konuşma biçimi önce şaşırttı belki insanları, sarstı, sonra derinden derine etkiledi. Aslında "dünyayı değiştirmek" diye günde yüz kez sözünü ettiğimiz şey buydu, birçok kişinin klişeleşmiş sözlerle sloganlarla yapmaya çalıştığı ama beceremediği şey... Günlük yaşamda öncelikle değişmesi gereken. Sevecenliğimizdi, tevazuydu, solan çiçeğin, acı çeken hayvanın acısını bile ta yüreğimizde duyabilmemiz en önemli silahımız. Duyarlılık bir bütündü, rüzgarın salladığı yaprağa varıncaya dek duyabilmek, anlamak... "Anlamak sevgilim, o bir müthiş bahtiyarlık, anlamak gideni ve gelmekte olanı" dediği gibi Nazım Hikmet'in... Teoman ÖZTÜRK becerdi, tüm yaşamında duyarlı, kendine özgü, sevecen olabilmeyi.

Onu özliyoruz, ve Türkiye'nin şu yalan dolan, hile riya ortamında çöldeki vaha gibi ona ve onun gibi güzel insanların anısına daha uzun yıllar yaşanacağı benzeriz.

Aklıma, Ankara'nın yumuşak Temmuz akşamında, Hacettepe Hastanesi Morgunun kapısında, eşi Aylin ÖZTÜRK'ün sessiz gözyaşları arasında usulca ettiği bir çift söz geliyor: "Güle güle Teoman ÖZTÜRK, yolun sonuna geldik." Nedense bir sürü ayrıntı arasında bu sözler aklımdan hiç silinmedi. Ama biliyorum, Teoman Öztürk'lerle yolun sonuna gerçek anlamda asla gelmeyeceğiz. Kalıcı güzelliğin sonuna nasıl gelinebilir ki?

TÜRKİYE, DEMOKRASİ VE LAİKLİĞİN YILMAZ SAVUNUCUSU, YAZAR AZİZ NESİN'İ KAYBETTİ

SON İSTEK

Bitki olacaksam
Çayır çimen olayım
Aman baldıran değil
Yol altında kalacaksam
Gelin arabaları geçsin üstümden
Çelik paletler değil
Üstümde çocuklar koşuşsun
Ne kaçan ne kovalayan
Askerler değil
Kerpiç yapacaksınız beni
Okullarda kullanın
Cezaevlerinde değil
Soluğum tükenmez de kalırsa
Isık öttürsünler
Aman ha düdük değil
Kalem yapın beni kalem
Şiirler yazan sevi üstüne
Ölüm kararı değil
Ölünce yaşamayalım defne yapraklarında
Sakin ola ki
Silahlarla değil

Yıllardır kalemliyle ve fikirleriyle mücadele eden Türkiye'nin yurtiçi ve yurtdışındaki yüzakı Aziz NESİN, geçirdiği bir kalp krizine yenik düşerek yaşama veda etti. 50 yılı aşkın süredir yazdıklarıyla Türkiye'yi gülerken düşündüren, onurlu ve ilkelerinde ınatçı çizgisini bir an bile terketmeyen Aziz NESİN, 6 Temmuz gecesi saat 01.05'de 80 yaşında öldü.

Yıllar boyu yazdıklarına ek olarak son yıllarda Türkiye'deki gerici ve şeriatçı akımların çeşitli girişimlerine yer yer tek başına karşı koyan, lafını birgün bile esirgemeyen yiğit yazar, bu özellikleriyle çeşitli çıkar çevrelerinin ve yobazların bir numaralı hedefi haline geldi. 2 Temmuz 1993'de Sivas'ta Pir Sultan Abdal şenliklerine katılan Aziz NESİN'in bir konuşmasını bahane eden şeriatçı akımlar, günler öncesinden planladıkları bir eylemle, şenliklere katılanların kaldığı Madımak Otel'i'ni ateşe vererek 37 aydın, sanatçı ve genç insanın ölümüne neden olmuşlardı.

Sivas'la ilgili, yakılanların değil, yananların ve Aziz NESİN'in suçlanmaya çalışıldığı Hukuk ayıbı duruşmalarda da yazar bir an bile geri adım atmadı. Her an, her vesileyle yurt içinde ve yurt dışında gerçekleri dile getirdi, şeriatçı senaryolarda devletin rolünü, tavizkar tutumunu eleştirdi.

Bütün bu faaliyetleri sürdürürken bir kez bile yabancı hayranı, körü körüne batı yandaşı konuma düşmedi. Yurtdışında Türkiye'deki insan hakları ihlallerinin tartışıldığı bir toplantıda Batı'nın insan hakları ayıplarını da hiç çekinmeden ortaya koyarak kendisini konuşmacı olarak çağıran batılıları bile hayrete düşürdü.

İnsan hakları konusundaki duyarlılığı ve açıklıqluğu ile yalnız Türkiye'de değil, dünyada da ün yapan onurlu yazar ve düşünce adamı Aziz NESİN, bu özellikleriyle hep gündemde kaldı, dosta düşmana kendini kabul ettirdi..

Değersizliğin yeni ve yükselen değerler olarak ileri sürüldüğü, insanlıkla ilgili kavramların yozlaştırıldığı, duyarsızlığın ve düşünmemenin, düşündüğünü söylememenin körüklendiği ülkemizde ne yazık ki onun gibiler artık fazla değil ve biraz da bu nedenle Aziz NESİN'i kolay kolay unutamıyacağız.

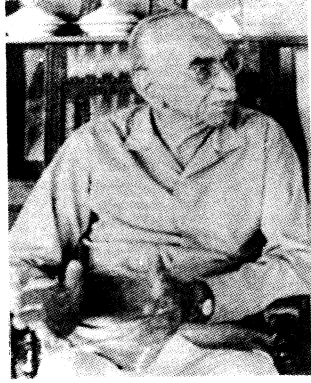
SİVAS'TAKİ MADIMAK OTELİ'NDE ŞERİAT YANLISI KARANLIK GÜÇLERCE KATLEDİLEN 37 AYDIN, SANATÇI VE GENÇ İNSAN, ÇEŞİTLİ ETKİNLİKLERLE ANILDI

2 Temmuz 1993'de Madımak Otel'i'nde günler öncesinde hazırlanan insanlık dışı bir senaryo ile, şeriatçı güçlerce katledilen 37 aydın, sanatçı ve genç insan çeşitli illerde düzenlenen kitlesel katılımlı gösterilerle anıldı, karanlığın bekçisi yobazlar bir kez daha lanetlendi.

Katliamın üzerinden iki yıl geçmesine rağmen, suçluların cezasını bulmadığı bir ortamda, buruk geçen anma törenlerinde katılım yüksek oldu. Ankara'daki etkinlikler, 30 Haziran - 7 Temmuz tarihleri arasında bir hafta olarak düzenledi. Hafta boyunca barış ve kardeşlik şöleni, ortak basın toplantısı, Asaf Koçak karikatür yarışması, çeşitli sergiler, anma toplantıları, tiyatro etkinlikleri, şiir ve semah gösterileri, panel ve dia gösterileri ile kitlesel katılımlı mitingler gerçekleştirildi.

Çeşitli illerde gerçekleştirilen etkinliklerle Sivas'ın unutulmadığı ortaya konurken demokrasi düşmanlarının karşısında, demokrasi, laiklik ve insan haklarından yana önemli bir kitlesel gücün bulunduğu da bir kez daha kanıtlandı.

87 YILLIK ONURLU BİR YAŞAM DAHA SONA ERDİ.

Türkiye İşçi Partisi eski Genel Başkanı ve Sosyalist Devrim Partisi'nin kurucu genel başkanı Mehmet Ali Aybar 87 yaşında, tedavi edildiği Florance Nightingale Hastanesi'nde kalp yetmezliğinden öldü. Ünlü bir siyaset adamı ve yazar olan Aybar, 5 Ekim 1908'de İstanbul'da doğdu. Galatasaray Lisesi ve İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi'ni bitirdikten sonra öğrenimini sürdürmek için Fransa'ya gitti. İkinci Dünya Savaşı'nın patlak vermesi ve Alman işgali üzerine geri döndü. Vatan ve Gün gazetelerine yazdığı siyasi yazılar nedeniyle 1949'da hükümet ve Cumhurbaşkanı'na yazıyla hakaretten 3 yıl 8 ay hapis cezasına

çarptırıldı. Bir yıl sonra genel afı serbest bırakıldı. 1962 yılında bir grup sendika yöneticisinin kurduğu Türkiye İşçi Partisi'nin (TİP) Genel Başkanlığı'na getirildi. 1965 yılında milletvekili seçildi. Kendine özgü "ılımlı sosyalizm" görüşleri ile ün yaptı. 1975'de bazı eski TİP'lilerle Sosyalist Parti'yi kurdu. Bu parti daha sonra Sosyalist Devrim Partisi adını aldı. 12 Eylül 1980'de kapatılan partinin etkinliğine tekrar izin verilmesinden sonra 1992 yılında yeniden parti genel başkanlığına seçildi. 87 yıllık uzun yaşamını inandığı görüşlere adan Mehmet Ali Aybar, vasiyeti gereği 1987'de ölen karısının yanına gömülecek.